

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

EFS-III.433.13.2023

DECYZJA Nr 16/24
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 10 lipca 2024 roku

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w składzie:

- 1) Grzegorz Socha – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Andrzej Pruś – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Anita Koniusz – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

na podstawie:

art. 104, 105 § 1 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „KPA”, art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 556), art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz ust. 2 w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2023 poz. 1270, z późn. zm.), zwanej dalej „UFP”, art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818, wraz z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”,

w sprawie wszczętej na wniosek (...), ul. (...) lok. (...), (...), NIP: (...) REGON: (...), KRS: (...),

w przedmiocie: udzielenia ulgi w postaci umorzenia w całości należności w wysokości 153 748,60 zł wraz z odsetkami obliczonymi jak dla zaległości podatkowych

orzeka: umorzyć postępowanie w całości.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej „Organem”, „IZ” lub „Instytucją Zarządzającą”) pismem z dnia 17.05.2023 r. października 2020 r. wezwał (...) (zwaną dalej „(...)”, „Stroną” lub „Wnioskodawcą”) do zwrotu udzielonego wcześniej dofinansowania ze środków przeznaczonych na realizację Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwanego dalej „RPO WŚ na lata 2014-2020”) w kwocie 153 748,60 zł, w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie 153 748,60 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Wskazaną kwotę Wnioskodawca otrzymał na podstawie umowy o dofinansowanie projektu pod nazwą: „(...)” nr (...) z dnia 30.03.2022 r.

Strona w odpowiedzi na wezwanie do zwrotu pismem z dnia 3 czerwca 2023 r. wniosła o umorzenie poniesionych wydatków przeznaczonych na „cel związany adaptacyjny, jak również dokonanie zakupu niezbędnych urządzeń, które odpowiadają kwocie 153.748,60 zł stanowiącej przedmiot wezwania do zwrotu”.

Organ pismem z dnia 12.06.2024 r. wskazał, że wnioski o umorzenie dochodzonej kwoty dofinansowania będą możliwe do złożenia przez Beneficjenta dopiero po wydaniu wobec niego decyzji administracyjnej zgodnie z procedurą zawartą w przepisach art. 207 ust. 1,8 i 9 UFP.

Strona w odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 10.08.2023 r. wniosła o przyznanie pomocy *de minimis* obejmującego kwotę należności głównej 153.748,60 zł wraz z odsetkami, której zwrotu Organ żąda od Strony.

Dnia 20.12.2023 r. Organ wezwał Wnioskodawcę w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma do uzupełnienia braków formalnych wniosku z 10.08.2023 r. poprzez zapłatę opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej albo przedstawienia podstawy prawnej wyłączenia z opłaty skarbowej lub zwolnienia od opłaty skarbowej.

Wnioskodawca dnia 21.12.2023 r. (data wpływu: 21.12.2023 r.) wystosował wobec IZ wniosek o udzielenie informacji co do czynności podjętych wobec ww. wniosku z dnia 10.08.2023 r.

W odpowiedzi na powyższy wniosek o udzielenie informacji Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 09.01.2024 r. wyjaśniła, iż w przedmiocie zgłoszonego przez (...) wniosku podjęte zostały odpowiednie kroki celem jego rozpoznania. Ponadto IZ poinformowała również o wynikającym z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej oraz art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej obowiązku uiszczenia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania należnej opłaty skarbowej, który to obowiązek został wyrażony w wezwaniu Organu z dnia 20.12.2023 r. Instytucja Zarządzająca pouczyła również Stronę, że: „jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana”.

Dnia 12 stycznia 2024 r. (data wpływu: 17.01.2024 r.) (...) wystosował do Organu pismo w którym poinformował o dokonaniu należnej opłaty skarbowej w załączeniu zawierając dowód dokonania ww. czynności w postaci wydruku dokonanego przelewu na właściwe konto.

Dnia 25.01.2024 r. Organ wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych wniosku o udzielenie ulgi. Wnioskodawca został zobowiązany jako prowadzący działalność gospodarczą do usunięcia braków formalnych wniesionego wniosku poprzez: przekazanie zgodnie z art. 37 ust 1 ustawy o pomocy publicznej wszelkich zaświadczeń i informacji niezbędnych do udzielenia ulgi, w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od dnia otrzymania danego pisma. Jednocześnie Strona została pouczona, że nieusunięcie ww. braków w wyznaczonym terminie spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

W dniu 22.03.2023 r. (...) wystąpił wobec Organu z wnioskiem o udzielenie informacji, co do stadium przedmiotu sprawy.

W odpowiedzi na powyższy wniosek Organ poinformował (...) pismem z dnia 25.03.2024 r., że odpowiedź na wniosek Strony została wysłana na adres jej siedziby, tj.: (...), skąd została zwrócona z adnotacją „*ZWROT – nie podjęto w terminie*” w dniu 23.02.2024 r. Zaznaczono przy tym, że w zaistniałej sytuacji pismo z odpowiedzią na wniosek wraz z wezwaniem do usunięcia braków formalnych zostało wysłane ponownie w dniu 12 marca 2024 roku na właściwy adres, wskazany do korespondencji, tj. (...).

Dnia 04.04.2024 r. (data wpływu: 08.04.2024) Wnioskodawca w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków formalnych swego wniosku przedłożył Organowi pismo przewodnie wraz z następującymi załącznikami: zaświadczeniem o pomoc *de minimis*, jakie otrzymał w ciągu dwóch lat podatkowych poprzedzających rok w którym został złożony wniosek;

oświadczeniem o nieotrzymaniu pomocy *de minimis* w roku w którym został złożony wniosek; oświadczeniem o wysokości otrzymania pomocy *de minimis* w ciągu dwóch lat podatkowych poprzedzających rok, w którym został złożony wniosek; informacją dotyczącą wnioskodawcy oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej wraz z oświadczeniem dotyczącym wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc *de minimis*; wypełnionym formularzem złożonym według wzoru określonego przez załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów; sprawozdania finansowe za rok 2022, 2021, 2020; korespondencją Wnioskodawcy prowadzoną ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Kielcach.

Organ pismem z dnia 26.04.2024 r. wezwał Stronę by ta w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma dokonała usunięcia braków formalnych swego podania poprzez przedłożenie oryginałów zaświadczeń o pomocy *de minimis* lub ich kopii urzędowo poświadczonych za zgodność z oryginałem przez podmiot udzielający pomocy lub poświadczonych za zgodność z oryginałem przez notariusza. Ponadto Organ pouczył Wnioskodawcę, że nieusunięcie ww. braków w wyznaczonym terminie spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Dnia 20.05.2024 r. wpłynęło do IZ pismo przewodnie Beneficjenta do którego załączył oryginały dokumentów w postaci zaświadczeń o pomocy *de minimis* zgodnie z wezwaniem Organu.

Pismem z dnia 6 czerwca 2024 r. Organ zawiadomił Stronę o zebraniu materiału dowodowego wraz z pouczeniem o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Należy zaznaczyć, iż od dnia 13.05.2024 r. w odniesieniu do kwoty wskazanej w wezwaniu do zwrotu toczy się postępowanie administracyjne w I instancji w sprawie orzeczenia obowiązku zwrotu dofinansowania ze środków Unii Europejskiej wykorzystanej z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 UFP i do dnia wydania niniejszej decyzji Organ nie wydał decyzji, o której mowa w art. 207 ust. 9 UFP.

Stan prawny

Stosownie do art. 60 pkt 6 UFP należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od

tych środków i od tych należności są środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a UFP organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 UFP jest Instytucja Zarządzająca.

Na podstawie art. 9 ust 2 pkt 9 lit. b ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 UFP.

Do należności określonych w art. 60 pkt 6 UFP zastosowanie mają przepisy tej ustawy dotyczące: potrącenia (art. 62 i 63), ulg w spłacie zobowiązań (art. 64), odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania z tytułu tego zwrotu (art. 65 i 66b), przedawnienia zobowiązania do zwrotu środków (art. 66a). Ponadto w zakresie egzekucji należności stosowane są przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 66), a w zakresie nieuregulowanym w ustawie zgodnie z art. 67 UFP – przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i działu III Ordynacji podatkowej. W związku z powyższym podstawy materialnoprawne stosowania ulg w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym reguluje art. 64 UFP, zgodnie z ust. 1 tego artykułu organ może te należności:

1) z urzędu umarzać w całości – w przypadku gdy zachodzi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1-4.

2) na wniosek zobowiązanego:

a) umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym;

b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Na podstawie zaś art. 64 ust. 2 UFP organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które:

1) nie stanowią pomocy publicznej;

2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis ;

3) stanowią pomoc publiczną:

a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,

b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,

c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

Wyjaśnienia w niniejszej sprawie wymaga, że celem złożonego przez Stronę wniosku jest umorzenie wypłaconych należności z tytułu środków wypłaconych beneficjentowi w związku z realizacją projektu. W związku ze stwierdzeniem przez Organ okoliczności tj. naruszenia procedur, o których mowa w art. 184 UFP, Beneficjent został wezwany do zwrotu ww. środków na podstawie art. 207 ust. 8 pkt 1 UFP. Jednocześnie został w wezwaniu pouczony, że w przypadku niedokonania zwrotu kwoty niekwalifikowalnej w terminie zostanie wszczęta procedura na podstawie art. 207 ust. 9 UFP.

Należy zwrócić uwagę, że wezwanie do zwrotu środków, o którym mowa w art. 207 ust. 8 pkt 1 UFP kierowane przez właściwą instytucję, przed wszczęciem postępowania administracyjnego, do beneficjenta dofinansowania nie wiąże organów orzekających w przedmiocie zwrotu środków finansowych (tak WSA w Warszawie w Wyroku z 7.03.2019 r., V SA/Wa 1726/18, LEX nr 3112022).

Podstawą do żądania zwrotu przez instytucję zarządzającą nieprawidłowo wykorzystanych środków są postanowienia umowy o dofinansowanie zawartej przez beneficjenta i jedynie w przypadku bezskutecznego upływu terminu do dobrowolnego zwrotu środków organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej wydaje po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego na podstawie art. 207 ust. 9 UFP decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków (por. Wyrok WSA w Białymstoku z 31.08.2017 r., I SA/Bk 207/17, LEX nr 2356261).

Nie budzi zatem wątpliwości Organu, że nie została określona ostatecznie wysokość należności, o której mowa w art. 60 pkt 6 u.f.p, albowiem w sprawie administracyjnej

wszczętej z urzędu dotyczącej zwrotu dofinansowania przez (...) w projekcie pod nazwą: „(...)” nie została wydana decyzja administracyjna, o której mowa w art. 207 ust. 9 UFP, która określa kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków.

W rozpoznaniu niniejszej sprawy nie można przede wszystkim pominąć trybu administracyjnego postępowania, właściwego dla odzyskiwania środków wykorzystanych z naruszeniem procedur, co wprost wynika z art. 67 UFP, który nakazuje do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych stosowanie przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Tak więc, czy środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur oraz w jakiej wysokości, wyjaśniać należy w oparciu o procedurę administracyjną, a ta niewątpliwie na etapie złożenia wniosku w tej sprawie - o umorzenie ww. należności nie została ostatecznie zakończona. Co więcej, spór w tym zakresie dotyczy samej zasady, bowiem Wnioskodawca nie zgadza się z wezwaniem do zwrotu oraz zamierza skarżyć decyzję zwrotową, o czym świadczą pisma z 3 czerwca 2023 r. oraz z 10 sierpnia 2023 r.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 października 2020 r. sygn. akt I GSK 445/18 (LEX nr 3098166) istotne jest podkreślenie, że specyfika postępowania w sprawach o zwrot należności na podstawie ww. regulacji ustawy o finansach publicznych uniemożliwia ocenę przesłanek istotnych z punktu widzenia umorzenia postępowania, na etapie gdy kwota zwracanych należności jest sporna, a taka sytuacja zachodzi, gdy nie doszło do ostatecznego określenia istnienia bądź nieistnienia obowiązku zwrotu otrzymanych środków dofinansowania przez beneficjenta.

Procedowanie wniosku o udzielenie ulgi w spłacie (w czasie gdy kwota do zwrotu jest kontestowana przez beneficjenta, jak w omawianej sprawie), niweczyłoby skutki postępowań o zwrot uzyskanych przez beneficjenta środków europejskich w sytuacjach ostatecznego stwierdzenia - czy to w toku kontroli instancyjnej przez organy bądź również sąd administracyjny - że środki te jako wykorzystane z naruszeniem procedur podlegają zwrotowi.

Organ nie może badać wniosku o umorzenie także z tej przyczyny, że nie mając ostatecznego określenia kwoty należności nie może ocenić, czy wystąpił uzasadniony ważny interes

zobowiązanie. Organ badając ważny interes zobowiązanego powinien zgodnie z orzecznictwem sądowo-administracyjnym przeprowadzić analizę sytuacji finansowej wnioskodawcy, a bez ustalenia ostatecznej wysokości należności jest to niemożliwe.

W konsekwencji powyższego niniejsze postępowanie staje się bezprzedmiotowe, zaś zastosowanie znajduje art. 105 § 1 KPA, zgodnie z którym „Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części”.

W związku z powyższym, Organ orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Zgodnie z art. 129 § 2 KPA w zw. z art. 67 ust. 1 i art. 61 ust. 4 i 5 UFP, w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez Instytucję Zarządzającą Stronie służy wniosek do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 127a § 1 i 2 KPA w zw. z art. 67 ust. 1 UFP w trakcie biegu ww. terminu Strona może zrzec się prawa do wniesienia do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z dniem doręczenia Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do WSA w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.), (zwanej dalej „PPSA”), Strona bez skorzystania z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa

Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

**WICEMARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
GRZEGORZ SOCHA**

(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1) Strona: (...) – 1 egz.
- 2) a/a